

“**N**o en sé gaire, de xinès antic, i no sé si l’he acabat d’entendre, però diria que es tracta d’un poema molt trist, que diu que la vida, la mort i la separació són coses immenses, fora del nostre abast. Comparats amb les forces de l’univers, ¡els humans som tan insignificants! Tot i així, ens entestem a dir coses com: «Estaré amb tu per sempre més, mai de la vida no ens separarem», ¡com si ho poguéssim decidir!”

Aquestes línies condensen els dos relats que Club Editor edita a *L’amor que fa caure ciutats*, una novel·leta homònima i el conte *Setge*, d’Eileen Chang, seguits d’un valuós postfaci de Ricard Planas. Signada per Carla Benet, és la primera traducció de Chang al català. Aquests contes, que publica també en castellà Libros del Asteroide, van donar un èxit immediat a una noia de 23 anys que tornava al seu Xangai natal per dedicar-se a escriure, interromputs els estudis de literatura anglesa a Hong Kong per la invasió japonesa del 1941. Reproduïen la cadència d’una època d’obertures i esfondraments, d’una societat arrelada en els costums antics i somoguda per la modernitat. Els donen vida personatges que “no són herois, però duen a sobre tota la càrrega de la seva època”, de gent anònima que veu com “aquelles coses en què creia ja no tenen valor”.

L’obra de Chang va ser qualificada de banal i bandejada pel règim comunista,

Un torrent cristal·lí

però mentre ella s’exiliava als Estats Units per no tornar i viure en l’anonimat, era llegida fidelment a Taiwan i a Hong Kong.

L’amor que fa caure ciutats explica la tensió amorosa d’una noia de família empobrida lligada a “la llei del parentesc i els valors de la tradició”, que no veu clares les intencions del seu pretendent, un amor ajornat que es neteja a la fi amb els bombardeigs de la ciutat. Ho conta una veu lúcida, d’amable frivolitat i ironia tranquil·la, atenta al fer i desfer d’aquesta història d’innocència d’amor, il·lusió i decepció, de veritats visceralment sobre necessitat i misèria.

Chang va registrar els sofisticats ambients urbans de Xangai i de Hong Kong amb una prosa conscient i madura que encara avui revifa la geografia humana d’aquell temps. Sense intenció ideològica, narren la crisi de consciència de dones que busquen la dignitat rebel·lant-se a la societat patriarcal. La guerra és el teló de fons que condiciona aquestes vides: “es produí una explosió descomunal que va fer trontollar cel i terra. Tot l’univers s’enfosquí com si la tapa d’un bagul colossal hagués caigut de cop i volta, tancant per sempre a dins pors i penes incalculables.”

D’una profunditat exquisida, aquests contes són un torrent cristal·lí que aparella el destí d’una ciutat amb el de gent conscient de la seva insignificança. Podem dir que “els vents d’Orient bufen cap a Occident”, que el públic català se suma al mite de l’escriptora que només volia “mostrar la veritat dins la falsedat del nostre temps”, reivindicada fins avui i considerada entre els grans prosistes del segle passat, que registraven les acaballes d’un món devastat, esgotant-se. *

Eileen Chang
es va exiliar als Estats Units per fugir del règim comunista
CLUB EDITOR

L’AMOR QUE FA CAURE CIUTATS
Eileen Chang

Traducció:
Carla Benet
Editorial: Club Editor
Barcelona, 2016
Pàgines: 160
Preu: 17,95 euros

NUTRICIÓ / RECEPTARIS EVA GARCIA PAGÁN

Fora mandra, entreu a la cuina

Una de les coses que més mandra fa a l’estiu (a banda de fer neteja o anar al gimnàs) és cuinar. Entrar a la cuina per fer feina, ja sigui una cuina gran o petita, americana o amb capacitat per a una selecció olímpica, i trastejar entre paelles i plats no és una de les aficions més esteses en època estival. Fa massa calor, per molt ventilada que estigui i, de fet, l’època ja és donada a alterar tant com es puguin les rutines. Una altra publicació d’Anna Garcia, que ja ha escrit sobre els llegums o les infusions, tracta justament de la cuina d’estiu. Amb el suggeridor títol de *Cuina feliç*, el volum vol evitar que ens atabalem innecessàriament

durant les vacances, que hi perdem massa estona per fer els àpats i que se’ns acabin els recursos per fer receptes que ens poden refrescar. Sí, cuina de serveis mínims, li podríem dir i, si pot ser, sense encendre el foc. Però cuina per cuidar-se i fer passar la calor. Sopa freda de meló i gaspatxo amb préssec, endívies amb taronja i figues o conill amb verdures al vapor, les receptes, sovint refrescants i de preparació senzilla, prometen complir l’objectiu d’alimentar-

CUINA FELIÇ
Anna Garcia

Editorial: Columna
Barcelona, 2016
Pàgines: 155
Preu: 17,90 euros

nos d’una manera saludable i no perdre-hi més temps del compte. Són receptes que, al capdavant, es poden aplicar durant la resta de l’any (si volem, adaptant-les amb productes de temporada) i ofereixen sempre l’opció molt més sana a l’hora de planificar els menús. Són també interessants, tot i que potser ja expliquen el que sabem, els breus capítols amb recomanacions de l’estil si és millor menjar la fruita amb pell o què són els batuts verds. *